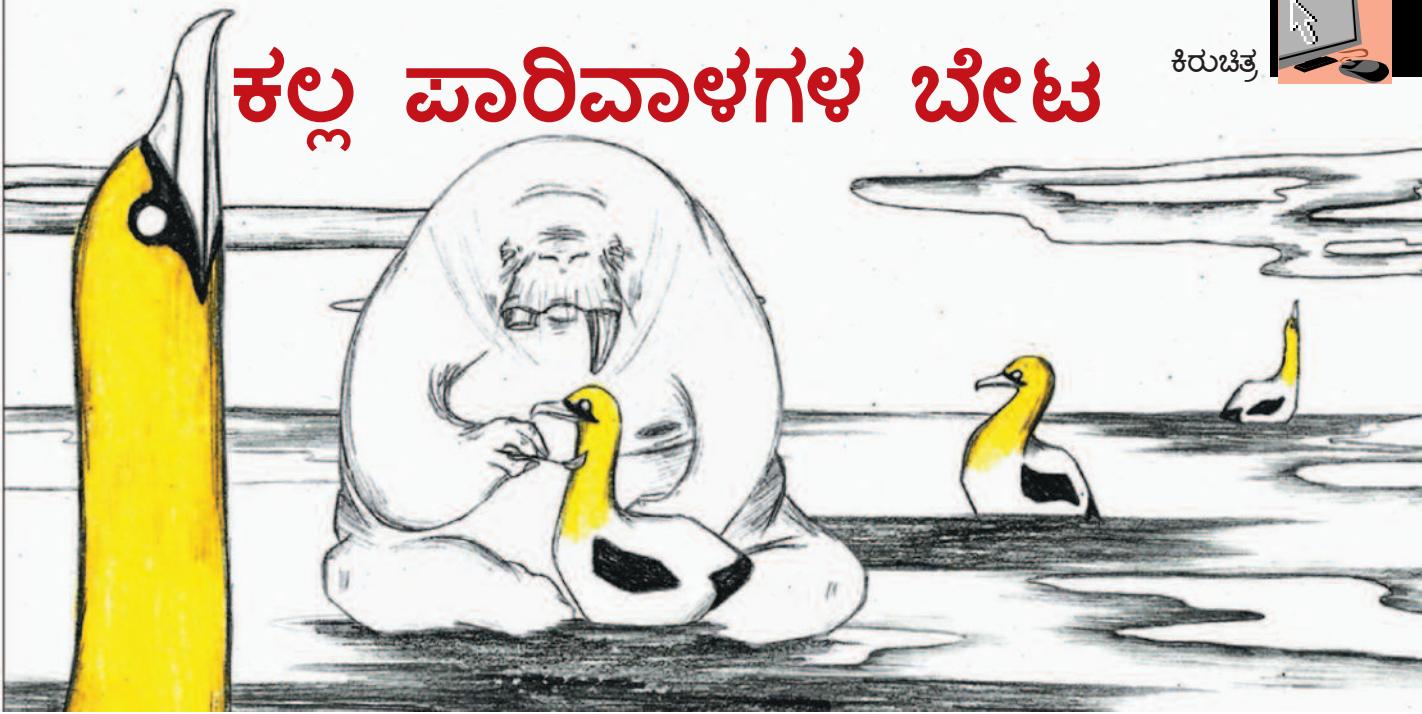

ಕಿರುಚಿತ್

ಕಲ್ಲು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಬೇಟ

‘ಕಲ್ಲು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಬೇಟ’ ಎಂಬುದು ಕನ್ನಡದ ಮುಖ್ಯ ಕವಿ ಎಸ್. ಮಂಜುನಾಥ ಅವರ ಕವನಸಂಕಲನದ ಹೆಸರು. ಅದರೆ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನೇ ಸೆನಪಿಸುವ ಕಿರುಚಿತ್ ನೇಗೀಲ್. ಒಂದು ಸರಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೇ ಕಾಣಿಸುವ ಈ ಅನಿಮೇಟ್‌ಡೋ ಚಿತ್ರ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸುರಿತು, ಅದರ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಸುರಿತು ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತದೆ.

ಪೀಠಿ ಎಂಬುದು ಪ್ರಕೃತಿ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಕಾರಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದೂ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೂ ನಿಜವಾಗುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯೇ.

ನಾಗರಿಕ ಕಣ್ಣಿಗೆ ವಿಕ್ಕಿಪ್ರ ಅನಿಮವಂದ ಪ್ರೇಮವು ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ ಕಿರುಚಿತ್ ‘ನೇಗೀಲ್’. ಅಮೆರಿಕದ ನಟಾಸ್ಕ್ ಕೆಟ್‌ರ್ ನಿದೇಶಿಸಿರುವ ಅನಿಮೇವ್ನಾ ಮಾದರಿಯ ಚಿತ್ರ ಆಕರ್ವಕ ಸ್ವೇಚ್ಚಾಗಳಿಂದ ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೇ ಗಮನಿಸೇಯಿತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೊಂಡು ಹೇಳುಹೋರಬುವ ಕಥೆ ಆ ಸ್ವೇಚ್ಚಾಗಳ ಆಕರ್ವಕೆಯ ಯನ್ನು ಏರಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಟ್ಟಿಪುರ ಹಾಗಿದೆ.

ಅದು ಮನಸ್ಸನೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸನೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಯೂ ಅಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ; ವ್ಯಾಗಮುಖಿ ಅಂಥದ್ದೊಂದು ಚಿಂಪಿ ಒಂದು ನಿಜನ ದ್ವಿಪದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಪ್ಪು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣತುಂಬಿ ನೀರೊಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕಾಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ರೆಕಾಡ್‌ ಮಾಡಿ ಜೋರಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಒಂದಿಪ್ಪು ಕಾಲಾವಧಿಯ ನಂತರ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ಆ ಕಾಗನ್ನು ನಿಜವಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಗು ಎಂದು ಭೂಮಿಸಿ ಆ ದ್ವಿಪಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಎಂದೇ ಭೂಮಿಸಿ ಅವಾಗಳ ಜೊತೆ ಒಡನಾಡಲು ಶುರುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯ ಜೊತೆ ಅದಕ್ಕೆ

ಹೆಸರು: ನೇಗೀಲ್ (ಅಮೇರಿಕ)

ನಿರ್ದೇಶನ: ನಟಾಸ್ಕ್ ಕೆಟ್‌ರ್

ನಿರ್ಮಾಣ: ರಾಯಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್

ಆರ್ಟ್

ದ್ವಾರಾ ಎಸ್ಕ್ಯಾಸ್: ಲೋಯಾನೀಸ್ ಸ್ನೇನೋಸ್

ಪ್ರೇಮವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿ ಆ ಕಲ್ಲುಹಕ್ಕಿಯ ಜೊತೆ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಆಟವನ್ನು ಹೂಡಿದ ಮುಗ ಆ ಕಲ್ಲುಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿ ಅದನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರಾದರೂ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಡನಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಮುಗ ಕಲ್ಲುಹಕ್ಕಿಯ ಕತ್ತು ಮನಿದು ಕಂಡಕೊಳಗೆ ಎವೆದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಕ್ಕಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾರುತ್ತದೆ.

ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಟ್ರೈಂಪುವುದು ಮನಸ್ಸರ ಚಹರೆಯನ್ನೇ? ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ? ಅವರ ಆಕ್ರಮಿಯನ್ನೇ? ಪ್ರೇಮವಂದರೆ ಶ್ರುತಿಸುವದೇ? ಪ್ರೀತಿಸುಳ್ಳವುದೇ? ಮರದ ಹಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕಿಂಚಿತ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ದೊರಕರೇ ಇದ್ದರೂ ಜೀವಂತ

■ ಗೌರಿ

ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅದರ ಹೇಳೆ ಪ್ರೇಮ ಆಗಿಧ್ಯ ಹೇಗೆ? ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೆ ಅದೇಯು? ಹೀಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಗ್ಯ ತಾನು ಮನಿದು ಹಾಕಿದ ಕಲ್ಲುಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಂದು ಜೊಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಜೀವಂತ ಹಕ್ಕಿ ಆ ಕಲ್ಲುಹಕ್ಕಿಯನ್ನೇ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ ದೃಶ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕಿರುಚಿತ್ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಥೆಯಲ್ಲ, ನೇಡಿ ಘಟಿಸಿದೆ ಕಿರುಚಿತ್. ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಪಾಲೀರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನಸ್ಸವಿಂತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಹಕ್ಕಿರವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಗಳೂ ಮನಸ್ಸನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಳತೆಗೊಳಿಲುಗಳಿಗೆ ಏರಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿ, ತನ್ನ ಮನೆ, ತನ್ನ ಬದುಕು, ತನ್ನ ಸಾಧಾರಣಗಳ ವ್ಯತ್ಯದಳ್ಳೆ ಮುಖುಗಿಬಿಡುವ ಮನಸ್ಸ ಸಮಾಜದ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷೆದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಆ ಜೀವಂತ ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಧ್ಯೇತಸುವುದು? ದಾದ್ಯತನವೆಂದು ನಕ್ಕಿ ಸುಮೃದ್ಧಾಗಿಹುದು. ಅದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ದಡ್ಡತನವೇ? ಅಧ್ವಾ ಪ್ರೇಮದ ನಿಜದ ಸ್ವರೂಪವೇ?

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ ವಿಳ್ಳಣಿಗೆ

bit.ly/2SXETzZ

ಕೊಂಡಿ/ಕ್ರೂಫರ್ ಕೋಡ್ ನಾಜುನ್ ಮಾಡಿ.